

skjules (f. Eks. Virksomheder, der samtidig producerer andre Varer); en Forøgelse i Beskæftigelsesgraden vil ogsaa ofte komme af sig selv uden Tilskud som Følge af normale Svingninger i den enkelte Virksomheds Arbejde. Navnlig med Hensyn til Smaa-virksomheder vil Kontrollen let blive uoverkommelig.

Tilskudene kan faa Virkninger paa Lønforholdene. I de støttede Virksomheder holdes Lønnen oppe, medens Støtten snarest vil virke som et Løntryk i de ikke støttede konkurrerende Virksomheder. Med de gældende 2-aarige Overenskomster er dette Synspunkt dog mindre væsentligt, *forudsat* Støtten kun varer i en kort Periode. Men en Støtte, Parterne har indrettet sig paa, kan være svær at komme bort fra. Og naar Støtten bortfalder, vil Parterne staa langt fra hinanden i deres Krav, idet Arbejdsgiverne er vant til at betale Lønnen minus Tilskudet, medens Arbejderne er vant til at faa hele den ved Hjælp af Tilskudet opretholdt Løn.

Ligesom Virkningerne af en saadan almindelig Støtte til private Virksomheder, der ikke ellers kan klare sig, saaledes er meget problematiske, maa man ogsaa anse det for problematisk, om man vil kunne eller bør disponere over de Midler, der er bestemt til Arbejdsløshedsunderstøttelser, paa den anførte Maade. Maaske kunde dette lade sig gøre med *Arbejdsløshedsfondens Midler*, der jo allerede efter den gældende Lov i en vis Udstrækning kan anvendes til Tilskud til Arbejder (Nødhjælpsarbejderne); men det vilde dog være betænkeligt i større Udstrækning at anvende disse Midler, der for en væsentlig Dels Vedkommende tilvejebringes ved Bidrag fra private Arbejdsgivere, til Støtte af enkelte private Virksomheder, idet dygtigere Arbejdsgivere herigennem vilde kunne komme til at bidrage til mindre dygtige Konkurrenter. — I Loven at give Paabud om, *at de anerkendte Arbejdsløshedskassers Midler* under visse Betingelser skal kunne anvendes til Støtte af private Virksomheder i Stedet for til Understøttelser, maa man anse for udelukket. — Skulde man ind paa en saadan mere almindelig Form for Støtte til private Virksomheder, der udvider Antallet af beskæftigede Arbejdere, kan der efter Arbejdsudvalgets Formening næppe være Tvivl om, at Midlerne hertil som Hovedregel maatte udredes af det offentlige.

Af det ovenfor anførte vil det imidlertid fremgaa, *at Arbejdsudvalget ikke mener at kunne fremsætte Forslag om en saadan almindelig Ordning.*

Derimod mener Udvalget, *at man fremdeles bør kunne yde midlertidig Støtte til enkelte Industrier* (og da som Regel til samtlige Virksomheder indenfor den paagældende Industri) *i Tilfælde, hvor man efter en nøje Undersøgelse af alle i Betragtning kommende Forhold kommer til det Resultat,*

- 1) at det maa antages, at den paagældende Industri ellers i det væsentlige vil standse, eller dog at Arbejdsledigheden indenfor Industrien antager et foruroligende Omfang,
- 2) at en passende begrænset Støtte maa antages at være tilstrækkelig til at holde Industrien eller dog en væsentlig Del af denne i Gang, og
- 3) at de direkte og indirekte indenlandske Arbejdsomkostninger udgør en saa stor Del af den samlede Omkostning, at Støtten vil betinge Beskæftigelse af et forholdsvis stort Antal Arbejdere.

Den nærmere Indstilling med Hensyn til, hvilke Industrier og Virksomheder der bør have saadan Støtte, kunde maaske mest hensigtsmæssigt ske fra det af Erhvervsministeriet nedsatte *Industriudvalg*, eventuelt efter Samraad med Arbejdsudvalget, idet nævnte Industriudvalg allerede besidder en Del Oplysninger om vanskeligt stillede Industriers Forhold. Industriudvalgets Arbejdsomraade maatte eventuelt særlig udvides med den heromhandlede Opgave for Øje.